Elias, Glöd a most, ktorý treba opraviť

Mama a otec

Táto knižka patrí:

_____

Vitaj v tejto ukážkovej knižke! Je vytvorená presne tak, ako bude vytvorená tá tvoja – z fotografií a možností, ktoré vidíš vedľa, a ukazuje, ako môže vyzerať príbeh od Saga pre teba. Listuj, čítaj a predstavuj si svoje dieťa ako hrdinu vlastnej rozprávky.

Za domom zurčal potôčik cez ploché kamene a popod koreň, ktorý vyzeral ako krivý nos. Elias hľadal rovné paličky na stenu svojej búdky. Búdka potrebovala paličky, ktoré držali pokope, nie paličky, čo povedali prask, len čo sa na ne človek pozrel.

Medzi dvoma kameňmi ležalo niečo guľaté a veľké. Bolo to príliš veľké na vtáka a príliš teplé na kameň. Elias položil obe ruky okolo škrupiny. Medené bodky na nej sa zablysli. Zvnútra sa ozvalo: puk. Potom: puk, puk. Elias držal vajce nehybne. Čo sa asi chystalo vyjsť von v potôčiku za domom?

Najprv z praskliny vykukol zelený noštek. Potom dve okrúhle oči, štyri malé pazúriky a chvost, ktorý náhodou prevrátil list. Malý dráčik kýchol. Puf! Nad vodou sa vzniesli tri sivé dymové krúžky a zachytili sa okolo špičky stebla trstia.

„Glöd“, povedal Elias. Dráčik sa pozrel na krúžky, sklopil krídla podobné listom a vyfúkol ďalší, ešte menší. Na vnútornej strane škrupiny boli tri malé vrcholky a riadok drobulinkých písmen: Dračí mláďa musí byť doma, keď slnko zapadne za tromi vrcholkami. Elias zdvihol zrak. Ďaleko nad stromami sa týčili tri horské vrchy. Slnko už začalo klesať. „Dračia hora“, povedal. „Pod!“

Les za potôčikom bol pod smrekmi tmavý, hoci obloha nad nimi bola ešte svetlá. Elias kráčal pomedzi korene, ktoré sa plazili cez chodník. Glöd sedel na jeho pleci a dvoma malými pazúrikmi sa držal švu na tričku.

Na každej križovatke chodníkov Glöd vyfúkol dymový krúžok. Prvý si sadol okolo huby. Druhý zašumel do kríka. Tretí vyletel priamo nahor a zmizol. „Radšej sa pozrime na škrupinu“, povedal Elias a ukázal tri vrcholky. Hľadal medzeru medzi stromami tým istým smerom. Vtom sa spredu ozvalo dup, čľup, dup. Zem bola plná obrovských okrúhlych stôp.

V najväčšej stope plávali tri ihličky a chrobák, ktorý pádloval všetkými nohami. Elias postavil vedľa nej svoju topánku. Vyzerala ako kúsok hrozienka. Glöd vyfúkol dymový krúžok dolu do mláky. Krúžok zasa vyplával nahor, okrúhly a úhľadný.

„Obor šiel tým istým smerom ako my“, povedal Elias. Stopy viedli k perejám. Medzi skalami tam visel most s lanami hrubými ako vrkoče. Uprostred mosta chýbalo niekoľko dosiek. Hlboko pod nimi penila voda a slnko malo pri okraji oranžovú farbu. Elias pevne zovrel pery. „Skús, pozri, postav znova“, povedal. „Najprv musíme opraviť most.“

Elias vyšiel na nízky spadnutý kmeň kúsok od okraja. Odtiaľ videl celý most bez toho, aby naň musel vstúpiť. Dosky, ktoré zostali, boli pripevnené drevenými kolíkmi a lanami. Na zemi ležali dve rovné vetvy, staré lano a niekoľko kolíkov, ktoré sa museli dávno uvoľniť.

Glöd vyfúkol dymový krúžok cez medzeru. Prekĺzol presne medzi dvoma bočnými lanami a na druhej strane sa rozplynul. „Akurát široké“, povedal Elias. Položil vetvy vedľa seba, vyskúšal ich rukou a začal viazať. Na zemi rástol malý kúsok mosta. Skoro vyzeral ako stena jeho búdky. Skoro.

Elias utiahol posledný uzol. Potom on aj Glöd opatrne posunuli kúsok mosta k medzere. Najprv pokojne ležal medzi lanami. Elias stihol pomyslieť si: Asi to vydrží.

Vtom sa kratšia vetva prehla. Krach. Lano sa zošmyklo. Most sa skrútil ako ryba na háčiku a so žblnknutím spadol do perejí. Jedno lano za ním tancovalo ako mokrý červík. Glöd vyfúkol maličký dymový krúžok, ale rozfúkal sa skôr, než sa stihol zaokrúhliť. Elias sa pozrel na slnko. Teraz už bolo pri vrcholkoch stromov. Chcel znova ťahať za lano, silnejšie a silnejšie. Namiesto toho si sadol na spadnutý kmeň a pozeral sa. Odtiaľ uvidel niečo iné.

Vo svojej búdke Elias zvyčajne robieval steny z troch paličiek: dvoch naklonených a jednej, ktorá ich držala pokope. Trojuholník sa nekýval ako rad paličiek. Prisunul dve najdlhšie vetvy a položil ich špičkami k sebe.

„Skús, pozri, postav znova“, povedal. Glöd poslal k lanám tri dymové krúžky. Prvý preletel prázdnou dierou. Druhý sa zachytil okolo voľného uzla. Tretí sa otočil presne tam, kde Elias držal trojuholník. „Tam!“ Utiahol uzol, pripevnil poslednú dosku a opatrne potiahol za podperu. Ani sa nepohla. Na druhej strane mosta zíval medzi skalami vchod do jaskyne.

Na druhej strane mosta viedol chodník rovno do jaskyne. Pár krokov vnútri stáli v trsoch kryštály: tenké ako cencúle, široké ako nohy stoličky, krivé ako zahnuté zuby. Boli tmavé, hoci sem-tam niektorý hrot zadržiaval malý teplý záblesk.

Pri stene stála kamenná tabuľa, takmer pokrytá prachom. Bolo na nej napísané: Teplý dračí dych prebúdza svetlo kryštálov. Nie oheň. Nie fakľa. Len teplý dych. Chodba sa ďalej ohýbala preč od všetkého denného svetla. Bolo tam čierno ako vo vnútri zatvorenej škatule. Čoskoro niečia ruka nájde tabuľu.

Elias urobil krok dovnútra a nevidel ani vlastné prsty. Glöd pípol a pritlačil svoj teplý zelený bok k Eliasovej topánke. Elias tápal popri stene, až prstami nahmatal písmená na kamennej tabuli.

„Teplý dračí dych“, prečítal. Glöd sa pozrel na svoj noštek a vyfúkol na kryštál maličký dymový krúžok. Elias priložil ruky za jeho noštek do kalíška, aby teplo neletelo na všetky strany. Kryštál raz žmurkol. Potom sa zvnútra rozžiaril nazeleno. „Skús, pozri, postav znova“, povedal Elias. Glöd sa zhlboka nadýchol. Ďalší kryštál sa rozsvietil ďalej vpredu. Potom ešte jeden. No chodba sa už čoskoro znova zatočila.

Kryštály svietili iba tak ďaleko, ako dosiahli Glödove teplé pufnutia. Keď si Glöd potreboval oddýchnuť, zastali pri modrom kryštáli, ktorý na jednej strane svietil modro a na druhej žlto. Elias napočítal do troch a ukázal: „Tam, tam, tam.“

Za ďalšou zákrutou bol jeden kryštál celý pokrytý hnedým blatom. Glöd fúkol, ale smutný dymový krúžok spadol na zem. Elias vzal vetvičku a opatrne zoškrabal blato. Nie príliš hlboko. Nie príliš rýchlo. Keď sa povrch zaleskol, Glöd ho zohrial malým pufnutím. Svetlo prebehlo kryštálom a ukázalo úzky východ. Vonku bolo vidieť tri skalnaté vrcholky. Ale uvidí tam hore niekto Glöda?

Vyšli von práve vtedy, keď slnko ležalo medzi stromami ako oranžový kotúč. Pred nimi stála Dračia hora so svojimi tromi vrcholkami. V jej úbočí bol otvor taký veľký, že by doň takmer mohol vletieť oblak.

Glöd sa zastavil na chodníku. Vyfúkol dymový krúžok smerom k otvoru. Bol čoraz tenší a tenší a zmizol skôr, než tam doletel. Elias vytiahol jednu polovicu vaječnej škrupiny. Medené bodky tvorili tri vrcholky, presne ako hora. Pri chodníku trčali zo zeme tri kryštály: malý, stredný a vysoký. Elias si čupol. „Nemusíme volať“, povedal. „Môžeme postaviť niečo, čo bliká.“

Elias položil kryštály na plochý kameň: malý, stredný, vysoký. Ako Dračia hora. Glöd zohrial najprv malý. Potom stredný. Nakoniec vysoký. V šere zablikali tri svetlá, jasné aj zďaleka.

Vo vnútri otvoru sa niečo pohlo. Vystrčil sa veľký ňufák. Potom ďalší a niekoľko priateľských dračích hláv s pokojnými očami. Široká laba pristála na kameni vedľa Glöda bez toho, aby sa ho dotkla. Glöd vyfúkol dymový krúžok priamo nahor. Všetci ho uvideli. Veľké draky odpovedali mäkkými pufnutiami, od ktorých sa tri kryštály zablysli. Glöd k nim pribehol, no potom sa otočil späť k Eliasovi a škrupine.

Jeden z veľkých drakov posunul po kameni šupinu. Trblietala sa na zeleno, medeno a modro, ako potôčik, keď naň zasvieti slnko. Glöd vzal šupinu do pazúrikov a položil ju Eliasovi do ruky.

„Bude bývať v mojej búdke“, povedal Elias. Obrátil sa domov, k mostu, lesu a potôčiku za domom. Za ním sa ozvalo malé odfrknutie. Elias sa pozrel cez plece. Glöd stál pri otvore a za ním boli veľké draky. Z nošteka mu nevyšiel žiadny dymový krúžok. Do večerného vzduchu sa vyvalil malý, pevný plamienok a zablysol sa v šupine v Eliasovej ruke.

Elias, Glöd a most, ktorý treba opraviť

Elias nájde medzi kameňmi v potôčiku za domom veľké teplé vajce a vyliahne sa z neho Glöd: malý zelený dráčik, ktorý dokáže vyfukovať iba dymové krúžky. Skôr než slnko zmizne za tromi vrcholkami Dračej hory, musia opraviť zlomený most, prebudiť kryštály v čiernej jaskyni a ukázať, že Glöd sa vrátil domov.

sk-sk.sagatilldig.se